

السلام علیک یا ابا عبدالله الحسین
 شهادت میدو سالار شهیدان حضرت ابا عبدالله الحسین علیه السلام تسلیت باد
 قال الحسین علیه السلام: انا قلیل العبرة لایذکرون فی مومن الا استعبر

من کشته شده اشکم هیچ مومنی مرا به یاد نمی آورد مگر اینکه اشک از دیدگانش جاری می شود.

گفتار و سیره عملی پیامبر اسلام و امامان و حتی پیامبران پیشین نشان می دهد که یاد امام حسین علیه السلام و شهدای کربلا و ذکر مصائب آنها و گریه کردن بر آنها از امور بسیار مهم و دارای پاداش های عظیم بوده است و گریه بر حضرت ابا عبدالله الحسین اختصاص به وقت معینی ندارد چراکه حسین علیه السلام ملقب به قلیل العبره هستند و کمتر کسی است که حالات حضرتش را بخواند یا بشنود و محزون نشود از هر عقیده و مذهبی که باشد البته هر چه دلش پاک تر باشد دل شکسته تر است.

سخنی پیرامون عزاداری و گریه بر سیدالشهداء علیه السلام

گریه مظهر شدیدترین حالات احساسی انسان است و علتها و انگیزه های مختلفی دارد که هر یک از آنها نشان دهنده یک حالتی خاص است. در روایات بعضی از انواع گریه مورد تحسین واقع شده و از صفات پسندیده بندگان پاک دل خداوند به حساب آمده است و بعضی از انواع گریه هم مورد تأیید واقع نشده است. در اینجا برای اینکه بدانیم گریه بر سیدالشهداء چگونه گریه ای است و چه تأثیرات و برکاتی می تواند داشته باشد بهتر است اشاره به انواع گریه کنیم تا بعد از آن، نوع گریه بر آن حضرت بر ایمان معلوم گردد.

(۱) گریه طفولیت:

زندگی انسان با گریه شروع می شود که همان گریه، نشانه سلامت و تندرستی نوزاد است و در واقع گریه در آن زمان، زبان طفل است.

(۲) گریه شوق:

مثل مادری که از دیدن فرزند گمشده خویش پس از چندین سال با گریه از او استقبال می کند و این گریه ای است که از روی هیجان و احیاناً جهت سرور و شادی به انسان دست می دهد.

(۳) گریه عاطفی و محبت:

محبت از عواطف اصیل انسانی است که با گریه انس دیرینه دارد. مثلاً محبت حقیقی به خداوند حسن آفرین است و برای قرب به او باید اشک محبت ریخت.

۴) گریه معرفت و خشیت :

انجام عبادات خالصانه و تفکر در عظمت آفرینش باعث می گردد نوع خاصی از خوف در درون انسان ایجاد شود و این خوف خوبی است که از روی معرفت به خداوند است و باعث جاری شدن اشک می شود.

۵) گریه ندامت :

از عوامل اندوه زدایی که منجر به گریه می شود و باعث می شود که انسان به گذشته خود فکر کند و با حسابرسی جبران کوتاهی و خطاها را بکند و اشک حسرت و ندامت از چشمانش جاری شود این گریه نتیجه توبه و بازگشت به خداست.

۶) گریه ذلت و شکست :

گریه افراد ضعیف و ناتوانی که از رسیدن به اهداف خود مانده اند و شهامتی برای پیشرفت در خود نمی بینند.

۷) گریه پیوند با هدف :

گاهی قطره های اشک انسان پیام آور هدفهاست. گریه بر شهید از این نوع گریه است. گریه بر شهید خون حماسه را در انسان زنده می کند و گریستن بر سیدالشهداء خون حسینی را در انسان احیا می کند و خوی حسینی چنان است که انسان نه ستم می کند و نه ستم می پذیرد. آن کسی که با شنیدن حادثه کربلا قطره اشکی از درون دل بیرون می فرستد صادقانه این پیوند با هدف والای سیدالشهداء را بیان می کند.

نتیجه اینکه برای پیوند با یک مکتب تنها پیوند فکری که پشتوانه آن منطق و استدلال است کافی نیست. بلکه پیوند عاطفی که از عشق و محبت و علاقه سرچشمه می گیرد نیز لازم است. زیرا برای پیشبرد اهداف یک مکتب عقل به تنهایی ناقص است. بلکه عقل و عشق باید به هم بیامیزند و چرخ های جامعه را در مسیر هدف به گردش در آورند.

کتاب انگیزه پیدایش مذہب صفحہ ۱۵۰ نوزده حضرت آیت الامام شیرازی

پس همیشه زبان ترجمان عقل بوده ولی ترجمان عشق، چشم است. آنجا که اشک از روی احساس و درد و سوز می ریزد عشق حضور دارد ولی آنجا که زبان با گردش منظم خود جمله های منطقی می سازد عقل حاضر است.

بنابراین همان طور که استدلالات منطقی و کوبنده می تواند همبستگی گوینده را با اهداف آن رهبران مکتب آشکار سازد قطره اشک نیز می تواند اعلان جنگی عاطفی بر ضد دشمنان مکتب محسوب گردد.

باز این دلم جوانی است همچون کربلا نیست تاگر باریدن یک یا حسین کافیت

«به پیشگاه سرور و سالار شهیدان حسین بن علی علیه السلام صلوات»

انسان دعا